

ÎN CHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Benzari Nicolae cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016,

c o n s t a t ă:

La 18 aprilie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Benzari Nicolae cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a indicat că la 11 februarie 2016, Viceprimarul mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 62-d, prin care a transmis în folosință lui Benzari Nicolae 1/2 cotă-parte ideală din apartamentul nr. 78, compus dintr-o odaie, cu suprafața locativă de 13,5 m.p., suprafața totală de 20,1 m.p. și dependente parțiale, situat pe str. Paris, 34/3, mun. Chișinău, care domiciliază și deține în proprietate cealaltă 1/2 cotă-parte ideală din bunul imobil respectiv.

Susține că în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat un control privind legalitatea actului administrativ contestat în rezultatul căruia a depistat că acesta contravine legislației în vigoare.

La 16 februarie 2016, a înaintat Primarului general al mun. Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-449, solicitând anularea dispoziției nr. 62-d din 11 februarie 2016 ”Cu privire la transmiterea în folosință a 1/2 cotă-parte din ap. 78, str. Paris, 34/3”, însă a rămas fără examinare.

Consideră că actul administrativ enunțat este ilegal și neîntemeiat, or, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile proprietar asupra 1/2 cote-părți din apartamentul nr. 78, nr. cadastral 0100511.107.01.078, cu suprafața de 20,1 m.p., din str. Paris, 34/3, mun. Chișinău, este statutul Republica Moldova în baza certificatului de succesiune vacantă nr. 926 din 15 iulie 2015, iar proprietar al celelalte 1/2 cote-părți din imobilul litigios este Benzari Nicolae în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 953 din 20 iulie 2015.

Susține că pârâtul contrar prevederilor art. 14 alin. (2) lit. lit. b) și c) și art. 19 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 ”Privind administrația publică locală”, a transmis în

folosință lui Benzari Nicolae 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. 78 din str. Paris, 34/3, mun. Chișinău, în lipsa deciziei Consiliului mun. Chișinău, or, doar Consiliul local are dreptul de inițiativă și decide în condițiile legii în toate problemele de interes local ce țin de administrarea bunurilor domeniul public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului), precum și decide darea în administrare, concesiunea, dare în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiului).

În acest sens afirmă, că pârâtul la emiterea dispoziției nr. 62-d din 11 februarie 2016 și-a depășit atribuțiile sale prevăzute de legislația în vigoare, deoarece dreptul de administrare a bunurilor domeniul public și ale celui privat ale mun. Chișinău ține nemijlocit de competența Consiliului mun. Chișinău.

Afară de aceasta indică reclamantul că reieșind din prevederile art. 5 din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 "Privind administrarea și deținatizarea proprietății publice", Guvernul, prin intermediul organelor centrale de specialitate și a altor autorități administrative, dispune de dreptul de administrare și deținatizare în privința proprietății de stat.

Cu atât mai mult, că bunul imobil – apartamentul nr. 78, nr. cadastral 100511.107.01.078, cu suprafața de 20,1 m.p., din str. Paris, 34/3, mun. Chișinău, nu constituie proprietate municipală, ci proprietate de stat al cărui proprietar este Republica Moldova, administrarea căruia ține de competența autorităților publice centrale.

Astfel, cere Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat anularea dispoziției nr. 62-d din 11 februarie 2016 "Cu privire la transmiterea în folosință a 1/2 cotă-parte din ap. 78, str. Paris, 34/3" emisă de către Viceprimarul mun. Chișinău, ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016, acțiunea a fost admisă și anulată dispoziția nr. 62-d din 11 februarie 2016 "Cu privire la transmiterea în folosință a 1/2 cotă-parte din ap. 78, str. Paris, 34/3" emisă de către Viceprimarul mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Primăria mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile făcând referire la faptul că dispoziția nr. 62-d din 11 februarie 2016 a fost emisă de către pârât cu depășirea competențelor acordate prin lege, or, Viceprimarul mun. Chișinău nu era în drept să dispună transmiterea în folosință lui Benzari Nicolae 1/2 cotă-parte din ap. nr. 78, nr. cadastral 0100511.107.01.078, cu suprafața de 20,1 m.p., din str. Paris, 34/3, mun. Chișinău, în lipsa deciziei Consiliului mun. Chișinău, cu atât mai mult, că respectiva cotă-parte din bun imobil litigios nu constituie proprietate municipală, ci proprietate a statului, administrarea căreia ține nemijlocit de competența autorităților publice centrale.

La 06 februarie 2017, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 și hotărârii Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată.

În susținerea recursului Primăria mun. Chișinău a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

La 17 februarie 2017, în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și Benzari Nicolae a fost expediată copia recursului declarat de către Primăria mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor, însă părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Primăriei mun. Chișinău privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, or, recurenta nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale pricinii.

Iar, invocarea recurentei la faptul că instanța de judecată a interpretat și aplicat eronat normele de drept material fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic